

MEDLEMSBREV 4 i maj 2020

Kära vänner och beundrare av Sven Delblancs författarskap!

Hoppas ingen av er har drabbats av någonting annat än läsfieber!

Betrakta detta lilla medlemsbrev som lite extra intensivvård av vårt illustra sällskap. Om det nu skulle behövas, vi sysslar ju egentligen med ett slags odödlighetsförklarande...

Det talas nuförtiden mycket om s.k. *influencers* – en luddig benämning på personer som med eftertryck vill göra intryck och avtryck i sin omvärld. Som världen ser ut just nu för det ändå mest tankarna till individer man bör hålla extra mycket "social distans" till och inte sällskapa med.

Det är förvisso många som nu saknar allt sällskap i sin tillvaro. Men inte vi, vi som tillhör ett helt Delblancsällskap att umgås med är ju lyckligt lottade! Låt vara att umgänget tills vidare måste ske skriftligen – men det är ju å andra sidan just det skrivna ordet som ligger till grund för vår intressegemenskap. Så vilken tillgång är inte mejl i dessa dagar! För all del, också e-postmeddelanden kan innehålla virus, men dem kan vi lätt skydda oss mot. Och när någonting på nätet blir "viralt", ja då betecknar ju ordet bara en riktigt stor framgång.

Vi behöver inte vara nere bara för att så mycket annat ligger nere. Tvärtom - ingenting skulle bättre motsvara Delblancsällskapets syften än att göra vår författares alster "virala" i den litterära världen. I så måtto är vi i sällskapet alla kallade att agera influencers! Sprid er entusiasm över hans böcker, övertala vänner att läsa mera Delblanc, tala om honom (i telefon och på mejl...) Honom behöver – nej, jag vill skriva bör! – ingen ha distans till. Om inte för hans tankegods skull, så åtminstone för den ordkonst han bereder varje läsare.

I samband med vårens ordförandebyte observerades att vår **hemsida** lämnar en del övrigt att önska. Många underrubriker leder till inaktuella texter, och fakta om styrelse och verksamhet måste uppdateras och det arbetet är nu i full gång.

En bonus: medan jag manövrerade i hemsidans labyrint, insåg jag hur mycket av Delblancs texter jag själv ännu inte hunnit få under ögonen. Titlar jag inte ens kände till. Att jag nu är bättre upplyst har jag alltså vårt sällskap att tacka för! Aktiverade och uppdaterade hemsidor är tydligen en försummad tillgång som kan skapa produktiva incitament.

Denna min tanke på ett nytt medlemsbrev kan faktiskt betecknas som ett sådant. Styrelsen är ett verktyg – och i vårt fall är det ett utmärkt verktyg – men det är ju med hela sällskapet kontakten ska bevaras för att vidmakthålla en levande gemenskap. Och aktuella ämnen är det sällan brist på.

Ett sådant är P O Enqvists frånfälle, förlusten av en minst sagt jämbördig kollega till Sven Delblanc. Just Enqvist skrev på sin tid en vacker text om Tage Erlander när denne hade avlidit. Så vacker att Delblanc i sin tur hyllade den i en egen svarstext, som det nu alltså finns anledning till att erinra om – så mycket mer som Erlander också nyligen ägnades ett minnesprogram i TV.

Ett annat samtalsämne är den jämmerligt kalla våren. Åtminstone där jag isolerat mig från mordiska mikrober i södra Dalarna vaknade jag den 13 maj till fyra centimeter snö på farstutrappan. Sedan dess och fortfarande, på denna norrmännens stora dag, har jag hugnats med flera isande hagelskurar om dagen. Och då och då med en snöflinga från klar himmel. Hårdfrusen rimfrost kan varje morgon skrapas av från verandaräcket. Knappt en nässla har vågat sticka upp näsan bakom husknuten...

Nässlor, ja. Även vår käre författare har ägnat misogyn väderlek en meditation. Då var det sommaren 1978...

Önskar angenäm läsning. Vi samlas kring någon angelägen Delblancroman eller -pjäs när läget så tillåter! Hjärtliga hälsningar,

Lasse Zilliacus, ordf.